

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 13 maart 2018 met nummer RvVb/A/1718/0638
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0677/A

Verzoekende partij	de bvba HESUCHIA vertegenwoordigd door advocaat Guy VAN DEN BRANDEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Colmarstraat 2A
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 21 juni 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 28 april 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Lokeren van 25 januari 2016 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de regularisatie voor het plaatsen van reclamecontainers op een perceel gelegen te 9160 Lokeren, Maesbossen 5, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, nummer 1448K.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 14 november 2017.

De verzoekende en verwerende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 23 oktober 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Lokeren een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de regularisatie voor het plaatsen van reclamecontainers” op een perceel gelegen te 9160 Lokeren, Maesbossen 5.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘St. Niklaas-Lokeren’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 november 1978 in reservegebied voor industriële uitbreiding.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg nummer 35, ‘E17/3-Everslaar’ (hierna: BPA ‘E17/13-Everslaar’) goedgekeurd op 29 juni 1992 in een zone voor industrie.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘kleinstedelijk gebied Lokeren’, goedgekeurd op 18 oktober 2012. Er werd geen specifieke bestemming toegekend.

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 25 januari 2016 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college beslist:

“ ...

Overwegende dat de containers geplaatst werden op een onbebouwd hoekperceel bestemd voor het oprichten van bedrijfsgebouwen.

Overwegende dat het plaatsen van metalen containers op esthetisch vlak geen meerwaarde betekent voor de omgeving; dat deze qua omvang zeer groot zijn en zeer opzichtig zijn;

Overwegende dat reclame beter tegen de bestaande bedrijfsgebouwen wordt geplaatst; dat dit ook een optimaler gebruik van de industriegrond zou betekenen

...”

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 24 februari 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 14 maart 2016 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 19 april 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op 28 april 2016 ongegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

2.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

Het besluit van de Vlaamse regering van 5 juli 2013 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten,

infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater is niet van toepassing. Het betreft een tijdelijke constructie, het hemelwater infiltreert op natuurlijke wijze naast de constructie op eigen bodem (gras).

Er kan in alle redelijkheid geoordeeld worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom van de aanvraag. De aanvraag heeft de watertoets goed doorstaan.

2.2 De MER-toets

Artikel 4.3.1. van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid vereist dat bepaalde projecten aan een milieueffectrapportage worden onderworpen.

Huidige aanvraag omvat geen project dat is opgenomen in de lijsten van bijlage I, II of III van het MER-besluit van 10 december 2004.

De aanvraag dient niet aan een MER-screening te worden onderworpen en wordt geacht door diens locatie, aard en omvang geen aanzienlijke milieueffecten te kunnen veroorzaken.

2.3 De juridische aspecten

De aanvraag dient getoetst aan de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA "E17/3 – Everslaar", zoals goedgekeurd bij MB van 29 juni 1992.

Het BPA legt geen specifieke voorschriften m.b.t. tijdelijke constructies voor publiciteit op. De aanvraag voor de reclamecontainers staat in functie van de op het aanpalend perceel, eveneens eigendom van appellant, uitgeoefende activiteiten. Principieel is de aanvraag dan ook niet strijdig met de voorschriften van het BPA dat publiciteit toelaat.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften, opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling, zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd. Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend.

Voorliggende aanvraag beoogt het regulariseren van de plaatsing van een reclamecontainer bij een bedrijf. De reclamecontainer betreft een tijdelijke constructie, in afwachting van de bouw van een industriegebouw op het terrein. De container is geplaatst op wielen en bijgevolg gemakkelijk demonteerbaar en verplaatsbaar.

Regularisatieaanvragen moeten in principe op dezelfde wijze worden behandeld als andere aanvragen, en de overheid moet zich ervoor hoeden dat ze niet zwicht voor het gewicht van het voldongen feit. Er moet worden uitgegaan van de toestand zoals die was voor de uitvoering van de wederrechtelijk uitgevoerde werken en de aanvraag moet worden beoordeeld op dezelfde wijze als elke andere aanvraag in functie van de goede ruimtelijke aanleg van de plaats zoals die thans wenselijk is.

De aanvraag heeft betrekking op een nog onbebouwd perceel bestemd voor de oprichting van een nijverheidsgebouw. Het rechtsaanpalende bedrijf is eveneens in eigendom van

appellant. De te regulariseren reclamecontainers staan volledig in functie van dit rechtsaanpalende bedrijf.

Het toestaan van een tijdelijke constructie in afwachting van de oprichting van een industriegebouw op het perceel is onder bepaalde voorwaarden stedenbouwkundig aanvaardbaar. De containers werden geplaatst op wielen en zijn aldus gemakkelijk verwijderbaar. Echter, het geheel van 3 containers naast elkaar met in het midden bijkomend één container erbovenop, zorgt voor een zeer opvallend en dominant volume. De totale lengte van de constructie bedraagt meer dan 25m, de hoogte van de 2 containers op elkaar is 7m. Dergelijke afmetingen zijn te buitensporig voor het voeren van reclame, de constructie brengt op visueel - esthetisch vlak de goede plaatselijke aanleg in het gedrang. Appellant haalt in zijn beroepschrift aan dat de reclamevoering een positieve invloed heeft op het aantal bestellingen. Echter, economische motieven spelen bij de beoordeling van een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning geen rol.

2.5 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is. Stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN - ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in haar enig middel de schending in van de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel. Zij licht toe:

“ ...

De materiële motiveringsplicht betekent dat de bestreden beslissing moet steunen op draagkrachtige motieven, die in feite en in rechte aanvaardbaar zijn, die pertinent zijn en die de genomen beslissing moeten verantwoorden.

...

Echter is de motivering van verweerster hier geenszins afdoende.

De enige reden die zij geeft om de vergunning te weigeren is de onverenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, meer bepaald:

...

12.

Verweerster is hier niet tot een redelijk besluit gekomen. Zij heeft zich enkel gebaseerd op de visuele-vormelijke elementen terwijl er veel andere elementen spelen in dit dossier die wel positief zijn en de verlening van de stedenbouwkundige vergunning verantwoorden.

De andere positieve elementen waarmee verweerster ten onrechte geen rekening hield, zijn de volgende:

- Ingevolge het artikel 4.3.1, §2, 2° VCRO dient verweerster ook rekening te houden met de in de omgeving bestaande toestand. De reclamecontainer bevindt zich in een industriegebied. Ook de burens en de aanpalende eigenaars oefenen soortgelijke handel als verzoekster uit. Samen maken zij deel uit van de plaatselijke aanleg, zijnde een industriegebied.

Deze burens en aanpalende eigenaars hebben hun akkoord verleend met de reclameconstructie van verzoekster. (stuk 4) Als zij hun akkoord verlenen met de reclameconstructie van verzoekster is dit toch een teken dat de constructie zich perfect in de bestaande toestand van de omgeving integreert en geen aanzienlijke visuele en esthetische hinder voor deze omgeving en de burens uitmaakt.

Indien dit akkoord van de burens en aanpalende eigenaars niet voldoende blijkt, kunnen zij eventueel als getuigen worden opgeroepen of dient er een openbaar onderzoek te worden uitgevoerd.

- Zelfs de groenambtenaar van de stad, die het best geplaatst is om de aanvraag op visueel-esthetisch vlak te evalueren, bracht op 10/12/2015 een gunstig advies uit.

- Het betreft hier bovendien slechts een tijdelijke constructie in afwachting van de oprichting van een nijverheidsgebouw. (stuk 3) Dit blijkt ook uit het feit dat zij op wielen werd geplaatst en gemakkelijk demonteerbaar en verplaatsbaar is. Zelfs als moest er sprake zijn van een visuele-esthetische hinder zijn, quod non, is dit slechts tijdelijk.

Het laatste lid van het artikel 4.3.1, §1 VRCO stelt dat het vergunningverlenende bestuursorgaan de vergunning toch kan afleveren wanneer het van oordeel is dat de overeenstemming van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd kan worden door het opleggen van voorwaarden. Ondergeschikt dient, na vernietiging van de bestreden beslissing dd. 28/04/2016, verweerster de stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor een beperkte geldingsduur van drie jaar.

- Het terrein en de constructie hebben de watertoets goed doorstaan, er is geen sprake van een schadelijk effect. De aanvraag diende ook niet aan een MER-screening te worden onderworpen zodat er ook geen sprake is van het veroorzaken van milieueffecten.

- Het BPA 'E17/13-Everslaar' waaraan de aanvraag dient te worden getoetst, legt geen specifieke voorschriften op met betrekking tot tijdelijke constructies voor publiciteit. Zo stelde verweerster zelf op pg. 4 van haar beslissing. De aanvraag voor de containers staat in functie van de activiteiten van verzoekster op het aanpalend perceel, eveneens eigendom van verzoekster. Haar aanvraag is dan ook niet strijdig met de voorschriften van het BPA dat publiciteit toelaat.

Er is rechtspraak hierover die stelt:

"Publiciteitsinrichtingen bij bestaande bedrijven worden enkel maar toegelaten in functie van de aldaar uitgeoefende activiteiten." (RvVb A/2014/0628 9 september 2014) (eigen onderlijning) Verweerster stelde zelf dat de kwestieuze reclamecontainer in functie staat van de activiteiten van verzoekster.

Het betreft hier namelijk reclame voor de eigen industriële producten. De containers staan bovendien volledig binnen de bouwzone gelegen in het bedrijventerrein E17/3. De reclame heeft wel degelijk een binding met de plaatselijke uitgeoefende activiteit en staat daar in functie van.

Ingevolge deze rechtspraak dienen de reclamecontainers dus te worden toegelaten. Ten onrechte besliste verweerster anders.

13.

Al deze positieve punten zijn bijgevolg doorslaggevend om de stedenbouwkundige vergunning wel toe te laten. Het enige beweerde negatieve punt (visueel en esthetisch) weegt hier niet tegen op.

Verweerster haar motivering is niet afdoende en niet redelijk. De beslissing dd. 28/04/2016 dient te worden vernietigd.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt:

“ ...

Verzoekster stelt dat de motivering van het besluit van de Deputatie geenszins afdoende is door enkel de onverenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening aan te halen als argument.

In de bestreden beslissing wordt door de Deputatie het volgende aangehaald:

...

De Deputatie is dus van mening dat het plaatsen van reclamecontainers eventueel wel zou kunnen op die plaats maar dat de constructie zoals ze nu is uitgevoerd buitensporig is en dat derhalve op visueel - esthetisch vlak de goede plaatselijke aanleg in het gedrang wordt gebracht. Dit is een duidelijk en afdoend argument en het feit dat er misschien daarnaast ook positieve argumenten zijn weegt niet op tegen dit doorslaggevend argument.

De motivering van de Deputatie waarom zij meent dat de vergunning dient te worden geweigerd is duidelijk en onomwonden weergegeven in de bestreden beslissing.

Het middel is ongegrond.

...”

3.

De verzoekende partij voegt nog toe:

“ ...

In haar antwoordnota beperkt verweerster zich tot de argumentering dat de motivering van de Deputatie, namelijk dat de constructie zoals ze nu is uitgevoerd buitensporig is en derhalve op visueel/esthetisch vlak de goede plaatselijke aanleg in het gedrang brengt, voldoende is als verantwoording van het niet-inwilligen van het beroep.

De grieven van verzoekster hebben juist betrekking op het feit dat de bestreden beslissing op geen enkele wijze motiveert waarom in de concrete omstandigheden van deze constructie, het volume als buitensporig en visueel/esthetisch onverantwoord wordt beschouwd.

Het is niet voldoende deze vaststelling te maken, het is ook vereist om te verantwoorden waarom deze evaluatie wordt gemaakt.

En dat is op geen enkele wijze te lezen in de bestreden beslissing.

...

Als bijkomend stavingsstuk 9 voegt verzoekster zes foto's van de betrokken constructie in connectie met de omgevende industriële gebouwen.

Hieruit blijkt dat er noch visueel noch esthetisch enige buitensporigheid is van de betrokken constructie in vergelijking tot de oppervlakte van het betrokken terrein en de hoogte en volume van de omgevende industriële gebouwen die allemaal tientallen keren groter zijn dan de gelaakte constructie.

Het is dus niet voldoende om in een weigeringsbeslissing te zeggen dat die is gesteund op visueel/esthetische gronden zonder toe te lichten op basis van welke criteria die visueel/esthetische beoordeling is gebeurd.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat de verwerende partij zich louter gebaseerd heeft op de visueel-vormelijke elementen om het aangevraagde te weigeren en geen rekening gehouden heeft met andere elementen die volgens haar bij de beoordeling dienen betrokken te worden en het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning kunnen verantwoorden.

2.1.

Artikel 4.3.1, §2, 3° VCRO luidt als volgt:

"...

Indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg of een verkavelingsvergunning waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt, en in zoverre dat plan of die vergunning voorschriften bevat die de aandachtspunten, vermeld in [artikel 4.3.1, §2,]1°, behandelen en regelen, worden deze voorschriften geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven.

..."

Uit de voormelde bepaling volgt dat enkel in zover de stedenbouwkundige voorschriften van een ruimtelijk uitvoeringsplan, bijzonder plan van aanleg of verkavelingsvergunning de criteria en aandachtspunten met betrekking tot de goede ruimtelijke ordening behandelen en regelen, het vergunningverlenend bestuursorgaan zich ertoe kan beperken om het aangevraagde te toetsen aan de stedenbouwkundige voorschriften. Dit impliceert evenwel dat in zover het betreffende bijzonder plan van aanleg de voor de goede ruimtelijke ordening bepalende aandachtspunten en criteria niet bevat, het vergunningverlenend bestuursorgaan het aangevraagde onverkort dient te toetsen aan de noodzakelijke en relevante aandachtspunten en criteria met betrekking tot de goede ruimtelijke ordening overeenkomstig artikel 4.3.2, §2, 1° VCRO.

Deze overeenstemming wordt onderzocht en beoordeeld aan de hand van de aandachtspunten en criteria zoals vermeld in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO. Artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO schrijft voor dat het vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening rekening dient te houden met de in de omgeving bestaande toestand. De 'in

de omgeving bestaande toestand' is de voor het dossier 'relevante' in de omgeving bestaande toestand, rekening houdende met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO die, voor zover noodzakelijk of relevant, voor het aangevraagde dienen onderzocht te worden.

2.2.

In de uitoefening van zijn opgedragen wettigheidstoezicht kan de Raad zijn beoordeling van de feiten en van de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde administratieve overheid, die in dit verband over een discretionaire bevoegdheid beschikt. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de haar terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot haar beslissing is kunnen komen.

Een kennelijk onredelijke beslissing zal slechts voorliggen wanneer de Raad dient vast te stellen dat de beslissing van de verwerende partij dermate afwijkt van het normaal te verwachten beslissingspatroon en dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden tot dezelfde besluitvorming zou komen. De beoordeling omtrent de 'in de omgeving bestaande toestand', waarbij de huidige bestaande toestand als principieel uitgangspunt dient genomen te worden, dient *in concreto* te gebeuren.

3.

De verwerende partij beoordeelt de onverenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening als volgt:

“ ...

De aanvraag heeft betrekking op een nog onbebouwd perceel bestemd voor de oprichting van een nijverheidsgebouw. Het rechtsaantalende bedrijf is eveneens in eigendom van appellant. De te regulariseren reclamecontainers staan volledig in functie van dit rechtsaantalende bedrijf.

Het toestaan van een tijdelijke constructie in afwachting van de oprichting van een industriegebouw op het perceel is onder bepaalde voorwaarden stedenbouwkundig aanvaardbaar. De containers werden geplaatst op wielen en zijn aldus gemakkelijk verwijderbaar. Echter, het geheel van 3 containers naast elkaar met in het midden bijkomend één container erbovenop, zorgt voor een zeer opvallend en dominant volume. De totale lengte van de constructie bedraagt meer dan 25m, de hoogte van de 2 containers op elkaar is 7m. Dergelijke afmetingen zijn te buitensporig voor het voeren van reclame, de constructie brengt op visueel-esthetisch vlak de goede plaatselijke aanleg in het gedrang.

...”

Uit deze overwegingen volgt dat de verwerende partij de onverenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening steunt op de visueel-vormelijke impact van het aangevraagde, doordat de reclameconstructie een zeer opvallend en dominant volume heeft en te buitensporig is voor het voeren van reclame.

4.1

Volgens de verzoekende partij nam de verwerende partij een onredelijke beslissing door de onverenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening louter te steunen op de visueel-vormelijke impact, terwijl er nog verscheidene andere elementen zijn die het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning wel zouden verantwoorden.

De verzoekende partij stelt vooreerst dat de verwerende partij in haar beoordeling geen rekening houdt met de in de omgeving bestaande toestand, met name de ligging van de aanvraag in een industriegebied waarin de burens en de aanpalende eigenaars een soortgelijke handel uitoefenen en die daarenboven hun akkoord hebben verleend voor het plaatsen van de reclameconstructie, hetgeen volgens haar aantoont dat de constructie geen aanzienlijke visuele en esthetische hinder voor hen tot gevolg heeft. Indien een dergelijk akkoord niet voldoende is, moet er volgens de verzoekende partij een openbaar onderzoek georganiseerd worden.

Zij wijst verder op het gunstig advies van de groenambtenaar, op het gegeven dat de aanvraag de watertoets doorstaat en stelt vast dat de aanvraag niet onderworpen moet worden aan een MER-screening. De verzoekende partij stelt verder vast dat de aanvraag in overeenstemming is met het bijzonder plan van aanleg 'E17/13-Everslaar', dat geen specifieke voorschriften oplegt met betrekking tot tijdelijke constructies voor publiciteit. Zij wijst nog op rechtspraak van de Raad waaruit zij afleidt dat het aangevraagde toelaatbaar is aangezien de reclameconstructie in functie staat van de aldaar uitgeoefende activiteiten.

De verzoekende partij merkt tot slot nog op dat het aangevraagde slechts een tijdelijke reclameconstructie beoogt in afwachting van de oprichting van een industriegebouw op het perceel in kwestie. Zij houdt voor dat de visueel-vormelijke hinder, voor zover hiervan sprake zou zijn, dan ook slechts tijdelijk zal zijn en stelt dat de verwerende partij de aanvraag overeenkomstig artikel 4.3.1, §1 VCRO in overeenstemming kan brengen met de goede ruimtelijke ordening door het opleggen van voorwaarden, met name het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning voor een beperkte geldingsduur van drie jaar.

4.2

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij met haar uiteenzetting niet aantoont dat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening steunt op foutieve gegevens of kennelijk onredelijk is. De verwerende partij omschrijft in de bestreden beslissing de omgeving, de bouwplaats en het project en zet vervolgens uiteen dat de zeer opvallend en dominante constructie van drie containers met in het midden erop bijkomend één container, met een totale breedte van meer dan 25 meter en ter hoogte van de twee op elkaar gestapelde containers een hoogte van 7 meter, te buitensporig is voor het voeren van reclame en dan ook op visueel-vormelijk vlak in strijd is met de goede ruimtelijke ordening. Door te wijzen op de ligging van de aanvraag in industriegebied, toont de verzoekende partij niet aan dat de verwerende partij niet afdoende rekening gehouden heeft met de in de omgeving bestaande toestand. Ook de omstandigheid dat de omwonende eigenaars geen bezwaar hebben tegen de constructie maakt niet dat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou zijn.

Het gunstig advies van de groenambtenaar, het gegeven dat de aanvraag de watertoets doorstaat en dat er geen MER-screeningsnota opgesteld dient te worden, doen aan deze beoordeling geen afbreuk. Ook de overeenstemming van het aangevraagde met het bijzonder plan van aanleg 'E17/13-Everslaar', dat geen specifieke voorschriften bevat met betrekking tot tijdelijke constructies voor publiciteit, overtuigt niet. Gelet op het ontbreken van deze voorschriften, beschikt het vergunningverlenend bestuursorgaan ter zake nog steeds over een discretionaire bevoegdheid en dient zij de aanvraag te toetsen op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Voor zover de verzoekende partij nog aanvoert dat de reclameconstructie vergund kan worden aangezien deze in functie staat van de plaatselijke uitgeoefende activiteit, stelt de Raad samen met de verwerende partij vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing nergens besluit dat er geen reclameconstructie mogelijk is op het perceel in kwestie, doch enkel tot de vaststelling is gekomen dat de reclameconstructie in haar huidige omvang niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. Dit getuigt niet van kennelijke onredelijkheid.

De verzoekende partij kan evenmin gevolgd worden in zoverre zij lijkt voor te houden dat, zelfs in het geval van visueel-vormelijke hinder, de stedenbouwkundige vergunning toch verleend kan worden doordat het gaat om een tijdelijke constructie. De Raad dient op te merken dat de omstandigheid dat de reclameconstructie slechts tijdelijk zou zijn niet tot gevolg heeft dat de aanvraag niet verenigbaar zou moeten zijn met de goede ruimtelijke ordening. Daarenboven rust op de verwerende partij geen verplichting om uitdrukkelijk te motiveren waarom zij de aanvraag, die zij niet te verenigen acht met de goede ruimtelijke ordening, niet alsnog wenst te vergunnen door het opleggen van voorwaarden. Artikel 4.2.19, §1 VCRO en artikel 4.3.1, §1 VCRO houden immers geen verplichting in voor het vergunningverlenend bestuursorgaan tot het opleggen van voorwaarden.

5.

Uit het voorgaande volgt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing duidelijk en op afdoende wijze uiteenzet dat de voorliggende aanvraag op visueel-esthetisch vlak niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij in haar betoog niet aantoont dat de bestreden beslissing zou steunen op foutieve gegevens, dan wel kennelijk onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zou zijn.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 13 maart 2018 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Yannick DEGREEF

Filip VAN ACKER